Domače reči.

(Vesela novica od Blejskiga jezera.) „Novice“ so že veliko lepiga svetu oznanile od Blejskiga jezera, ktero je slavni Prešern po pravíci „podobo raja“ imenoval. Naj povedó tedaj svojim bravcam bližnjim in daljnim tudi to veselo novíco, de je c. k. Ljubljanski vikši poštni oskerbník gosp. Hofman lani Blejske toplice kupil in de jih bo že mende létas v tak stan pripravil, kakor se spodobi lepimu, in od domačih in ptujih zlo obiskanimu kraju. Krajnska dežela mu bo za to hvaležna. De bi se le tudi kmalo dostojna pot proti toplicam naredila, kakor sploh cesta od Lesec naprej noter do Mlina v dober stan popravila! Narava je nar veči lepoto podélila temu kraju — naj bi se vunder tudi enkrat grozno slaba, tù in tam clo nevarna cesta popravila! Saj bo le domačim v dobiček. Nar boljši čas za Blejsko jezero pa boše le zdej prišel, ko imamo železnico v deželi. Veliko hvalo tedaj zasluži tudi nek rodoljub, ki je dal po umetnim malarju gospodu Goldensteinu dve novi, prav lični podobi Blejskiga jezera napraviti, kteri v kamnorisu kažete prijetni kraj z okolico, kakor ga narava na ogled postavi. Slišimo, de se boste ti lični podobi na jezeru tudi na prodaj dobile; prav bi pa bilo, de bi se ti podobi tudi na Dunaji, Pragi, Gradcu i. t. d. na ogled postavile v podoboprodavnicah, in de bi se v vunanjih časopisih kaj več pisalo od Blejskiga jezera, s kterim se zamoremo Krajnci zares ponositi.

(V Mostah pri Komendi) je pogorelo 6. dan t. m. 9 hiš in 13 poslopij; čeravno je bilo veliko zavarovaniga, je vunder škoda velika; posebno takim pogorelcam, ki ne zanemarijo zavarovanja, je privoštiti, de še veči pripomoč v nesreči dobijo v spoznanje spolnjene dolžnosti. Pri ti priložnosti moramo dveh potrebnih rečí zavolj gasivnic (Feuerspritzen) opomniti; pervič: de naj se povsod darílo postavi za tistiga, ki svoje konje vpreže in gasivnico perpelje, de ne bo treba s težavo konj iskati za vprego gasivnic. Gasivnice so težke, zraven tega še včasih veliko ljudí prisede, in konji se morajo jahati, de hitro pridejo na mesto. Zna se primeriti, de včasih tisti gospodarji, ki svoje konje radi zastonj vprežejo, nimajo živine domá — vsak pa ni pri volji, svoje živine brez plačila vpreči, in se izgovarja, de ima Peter ali Pavel boljši ali bolj spočíte konje i. t. d. Darilo bo vse to odvernilo; kdor pa noče za to plačan biti, bo podaril svoj zaslužek pogorelcam. — Druga potreba je, de se zmirej skerbí za dober stan gasivnic, de zamorejo vselej hitro na pomoč hiteti. Pri poslednjim ognju v Mostah so môgli v Kamniški gasivnici še le popred led tajati, preden je môgla na pomoč iti.

Novičar iz mnogih krajev.

Gotovo je, de novi sodnjiški uradi (sodnjiške gospóske) bojo perviga maliga serpana po vsih deželah začeli svoje opravila. — Stari zelénkasti bankovci po goldinarji, ktere smo dosihmal na 4 kose (flike) tergali, se bojo pri vsih cesarskih banknih kasah jemali še do konca tega mesca, od 1. majnika noter do zadnjiga mal. serpana pa le v Dunajski banki; pozneje jih bo zamenjevalo le vodstvo bankne denarnice na Dunaji. — Ban Jelačič bo — kakor Dunajske novíce pišejo — 18. dan tega mesca Dunaj zapustil in se v Zagreb podal. — Na enkrat je v Parizu hrup postal, de se je papežu zavdalo; pa je vse gerda laž; to pa je gotovo, de sv. oče ne bojo še šli v Rim nazaj; nekteri pravijo, de bojo šli v Bolonjo, drugi govoré od Jakina, tretji od Teračine. — Tudi Bavarska (Pajerska) armada se zlo previduje z orožjem; v Monakovim delajo puse in sablje noč in dan — zakaj? nobeden ne vé. To pa je gotovo, de bo v Prajzovskim zboru v Erfurtu smešnjava vsaki dan veči. — Kakó se je vojaška moč naše avstrijanske armade od lèta 1848 povzdignila, nam kaže tudi število vikših oficirjev; v létu 1848 je bilo 5 maršalov, 31 feldcajgmajstrov, 148 feldmaršallajtnantov, 186 generalmajorjev, 293 oberstarjev, tedaj vsih vikših oficirjev skupej 653; zdaj pa je 7 maršalov, 46 feldcajgmajstrov, 195 felmaršallajtnantov, 224 generalmajorjev in 438 oberstarjev, tedaj v vsim skupej 930 vikših oficirjev. — V Londonu dela nova mašina cegel (opeko), ki naredí v 12 urah 26000 posebno dobrih ceglov, k kterimu delu se le en sam konj, 2 možá in 4 otroci potrebujejo, stroški za izdelk 26000 ceglov so le okoli 10 gold. — Na Erdeljskim je strašna goveja kuga gospodarje prisilila, tudi svojo živino zavarovati; asekuracije imajo toliko opraviti, de so komaj v stanu vsim gospodarjem vstreči. — Judje so neki od Turškiga cesarja privoljenje dobili, na gori Sion v Palestini nov tempelj sozidati, ki ima v krasôti Salomonovimu tempeljnu enak biti. V Ameriki so v ta namen več milijonov denarja nabrali, če je res. — Slavni Ivan Kukuljevič, arhivar Horvaškiga, je bil že dvakrat v Peštu in Budi nabirat v ondašnjih pisarniških shrambah take pisma, ki zadevajo horvaško deželo; do zdaj je že 70 skrinj takih pisem v Zagreb poslal.

Poravnanje.

Novíce so bile s pisateljem zastran blagostanja na Krajnskim gosp. Pr— v nemškim Ljubljanskim časopisu v nekterih kmetíjskih rečeh navkriž. De se daljno príčkanje v domačih časopisih, kteriga se kolikor je moč vselej radi ogibamo, končá, povémo, de po od gosp. Pr— prejetnim razjasnjenju njegoviga sostavka zastran širokih ogonov smo tudi mi ž njim edinih misel, ker tudi on širokih ogonov ni povsod priporočal, ín njegovo mnenje ni bilo, kakor se je utegnilo misliti, starih rečí za nove razglasiti, ampak jih le vnovič priporočiti.

Oglas.

Tukajšni gimnazijalni profesor gosp. Filip Rechfeld se že delj časa in od več straní obdolžuje, de je on tisti dopisník, ki iz Ljubljane in zoper Ljubljano pod mnogoverstnimi čerkami v Graškím časopisu in Lloydu piše.

Iz nekiga prigodka v poslednjim času se je sklepalo, de bi utegnila ta misel popolnama verjetna biti.

De se resnica spozná, in de vse odverne, kar bí utegnilo časti vrednimu gosp. profesorju v njegovim poklicu škodljivo biti, smo dali to zadevo uradno preiskati ter oznanimo, de je gotova resnica, de gosp. Filip Rechfeld ni nikdar ne Graškimu časopisu ne Lloydu dopisoval, in de je po zagotovílu vredništev imenovanih časopisov gosp. Rechfeld jima popolnama neznan.

V Ljubljani 15. aprila 1840.

Začasno vodstvo c. k. gimnazija.

Ravno to zagotovílo nam je z lastno besedo dal gosp. prof. Rechfeld, kar v overženje krivih misel in v rešitev pošteniga iména gosp. profesorja radi sploh na znanje damo.

Vredništvo.

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani 13. mal. travna		V Krajnji 14. mal. travna	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače	2	21	2	20
1 » » banaške	2	29	2	24
1 » Turšíce	—	—	1	34
1 » Soršice	—	—	1	55
1 » Rèží	1	27	1	30
1 » Ječmena	1	20	—	—
1 » Prosa	1	15	1	15
1 » Ajde	1	19	1	14
1 » Ovsa	—	57	—	56

Današnjimu listu je pridjan 16. dokladni list.

Natiskar in založnik *Jožef Blaznik v Ljubljani.*